

Si quis vnicus seipsum odio habuit: Amor autem puerit
iudicium et zelus nescit sape. **I**o ut quod tu perspiciens
firmius credas ex relatu aliorum: stude sepius: frequenter
curato tua tibi vitia ab aliis itumari. **M**ana sepe alienus
nos melius videt oculus quis per prius. eo utique melius quam
liberius sine inclinatione de nobis poterit iudicare.
Quinimum frequenter post premissas examinatioes
de tuis temptationibus / de tuis passionibus et vitiosis incli-
nationibus cum aliis debes perferre / considerare et perquisiri: ut me
lius informeris eorum consiliis: plurimam huiusmodi / ut no-
uerint qualis sis / et amplius compungaris cum te ab ipsis
auditis vitiosum qualiter tu te permissas examinatioes in-
uenisti. dum tamen tales sint quod ex hoc quod te tale audiunt non
peiorantur / sed magis tua humiliatio edificantur. **A**dhuc
autem vnu est quod circa premissas scilicet secundam et tertiam
examinatioes debes aduertere / quodque huiusmodi discussio-
nes discilis intra vitia cognoscere / iordianas concupis-
centias et affectioes videre et virium auctiue deordina-
tioes considerare: verum quantum in te huiusmodi affectiones
sunt valide et radicate et quodammodo in natura transformate
nunquam plene et perfecte videre poteris donec manu ap-
ponas et eas totis viribus studueris extirpare / ut ita
earum fortitudinem et resistantias expiaris.

Onus hunc debet exercitia sua hunc in corde
disponere et cum spumali viro discutere animos
ascendere: et quod sancta exercitia non sunt leui-
ter mutanda: sed quod in ipsis est perseverandum do-
nec ad finem perveniamus.

Capitulū. ix.

Ascensiones in corde disposuit. Prūsē as-
cēdere; id ē pficere. icipias i spūali pfectu/
debes in corde tuo modū tibi pgruū dispo-
nere/quo possis ad finē tuū: q ē puritas cordis vt ca-
ritas puentre. Discute t sollicite examina: qd tibi cō-
gruit: qd tibi melius expedīt: si nescis alios interro-
ga/imo p alios dispone ascēsū. Ordina inq̄ finē ali-
quē in corde tuo/ cui? grā oia opera tua et exercitia
pficias. Ordina deinde grad⁹ exercitia et modū ali-
quē quō ad finē illū deuenies/ atq̄ finē pariter t me-
dia i corde fortiter fige. Et hoc: vt videſ: ē ascēsōes
i corde disponere: id ē modū aliquē t exercitia p dis-
cretā et diligētē tui et elioz discussionē arripere; et
cordi tuo fortis infigere et iprimere; et inde tibi mul-
tiplex eueniet vtilitas. Et p̄t̄o quidē vt oia ordiate
agas: fin q̄ in corde tuo disposuisti/ et nō casualit̄ si
cū qdā qui hodie se in isto cras in alio sūt exercētes
fluidi et vagabūdi oia arripiētes/ et in nullo pficiē-
tes: oia tēprātes et in nullo se cōsumantes; fortuite
oia prout occurrūt agentes; cū de nullo se in corde
disposuerint/ nec sint fixe de aliq̄ deliberati; tu autē
nō sic: s oia facies fin q̄ i corde ascēsōes disposu-
sti: ad hoc oia opa et exercitia dirigas vt illo mō pfici-
cas/ et ad exēplar qd in corde posuisti psumes. Oia
inq̄ dñs Moysi facito ad exēplar qd tibi mōstratū
est in mōte. Tu autem omnia stude perficere fin ex-
emplar quod discrete i corde disposuisti. Si artifex
nō prius in corde suo formā t dispositiōem domus
quā edificaturus est disposuerit fabricās domū typi

cam: nunc debite domū exterius pduceret/ vel i de-
bita dispositione fabricaret. Ita oportet ut et tu as-
censurus prius tibi scalā in corde erigas ad cui exē-
plar' oia foris agas. Sic deus prima cā oīm: nō nisi
ad esse ntiale oīm rex exēplar ei ideas. res ipas i cō-
grua dispositiōe et forma pduxit i esse. Scđo ex ista
hdispositiōe in corde tueris a deceptiōib'. Qui em
nihil sibi determinati exercitiū v̄l spiritualis modi p
figūr/tot recipiūt de suis exercitiis ōsilia/quot vide-
rint alioꝝ facta: credentes oī spiritui: in nullo stabili-
les: in nullo fixi: s in oībus vagabūdi. Ideo illas de-
bes ascensiones prius diligenti examinatiōe in cor-
de disponere: vt fin eas usq in finē possis vitā tuaꝝ
regulare: alioꝝ vitā et exercitia laudās/nō tamen as-
sumēs vult abbas nestor. Itē debes exercitia tua
In corde discreta moderatiōe disponere / vt cū qdaz
alternatiōe et refocillatiōe te teneas stabilē/ et nō in
quodā vno ope īportuni incubatē: alia penur' non
curādo v̄l vt inualida relīquēdo: tediū aut ifirmitas
et si quid hmoi te vincat. Nā qd caret alterna reqe:
durabilē nō ē. Ita ḡ nunc legevt post sis validior ad
orationē: nunc meditare: nūc operare vt hec sibi mu-
tuo deseruiāt / et hec omnia te stantē teneant sine te
vio de vno ad aliud trāseuntē. Marū alit ascēstionū i
corde dispositio sit diuīnis scripturis conformis et
spiritualis viri discussione approbata.

D Qd aliter debet hō in corde disponere
de fine: aliter de his que sūt ad finē **L**a. x

A L iter autes in corde debes disponere de fi-
ne tuo: aliter de his q̄ sunt ad finē. Finem